

Ma niezelu Invocavit.

Wšed togo zarta hobšchudu a šchednosćžu swarnuj naš, luby Kněš Bog! Togo zarta šchěł ty špod našče nogi tkozhšch, hušhšch naš luby Kněš Bog! Amen!

L. p. wono nedajo jano dobre, ale tež šle janzele, šotarež teke zarschi poměnone horduju. Wšeto taš žejo š. Pawoł (Eph. 6, 12): My namamy se šchěłom a šchwju wojowasch, ale š tymi šlymi duchami špod tym nēbjom. Wot sachopeņa bēchu lutne dobre duchy; wšeto Bog glědascho naw šcho, žož won hužhnik bēšcho; a glědaj, wono bēšcho šchytno welgi dobre (1. Mos. 1, 31); woni paš nēbēchu šche š teju pschistwořoneju šchafnosćžu społojom, woni šchēchu Bogu rowne byšch, woni wotpadnuchu wot nogo a hordowachu š nēbja do hele šastarzone, ako Pětsch žejo (2. Petr. 2, 4): „Bog nējo tych janzelow, kenz šu grěšchly, lutował, ale jo jich tym rěšchasam teje šchamnosćži powdał, ša tym ako jich do pschepajži šastaržyl jo, aby woni š šudu hordowali sachowane.“ A rowno ako woni tenzaš Bogu še stawjali šu, taš žyhne woni to šame hišchzi pscheze. Woni paš še nēstawjaju jano Bogu, ale tež tym žłowekam. Tym šche woni ako šle duchy šchkožesch, a jich do grěchow šawjasčž. Tam da ten zart tom Dabitoju do hušchoby, aby won ten lud dał lizhšch. Won štupi do Šudaša a špora jogo š tomu, až Šesusa pscheraži; a taš ma won hišchzi pscheze šwojo žyhne we tych žišchach teje nēwery